

● ÚVODNÍK VYJDĚME

Proste tedy Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.

Matouš 9,38

Oni vyšli a vyhlásili všude evangelium, Pán pracoval s nimi a potvrzoval to slovo znamením, která je doprovázela.

Marek 16,20

Někdy se dívám do minulosti a kroutím hlavou, jak je možné, že něco tak jasného někomu jasné nebylo. Jak to, že tolik lidí, resp. tak málo lidí v době Pána Ježíše rozeznalo, že on je tím očekávaným Mesiášem. Vždyť je to tak jasné. (Ve skutečnosti to není jasné ortodoxním židům dodnes). V církevních dějinách je tolik věcí, které jsou přece jasné, ale současníkům jasné nebyly. A dívám se někdy na krátké dějiny našeho sboru a divím se, proč nám něco tak jasného nebylo jasné ve chvíli, kdy to bylo třeba řešit. Sebekriticky dodávám – proč to nebylo jasné mně. Jak říká jedno české přísloví – po boji každý generál. Jak lehce bych poradil lidem před sty nebo desítkami let a dokonce i sobě před několika lety.

Bůh je trpělivý a nespěchá. Můžeme diskutovat, zda se vždy jeho vůle naplní. Domnívám se, že nikoli. Timoteovi píše, že chce, aby byli spaseni všichni lidé. Ale neděje se to. Bůh by mohl ve své moci udělat cokoliv, ale nechává nám svobodnou vůli. Kdo s ním žít nechce, nebude k tomu nucen.

Jak je to ale s námi, křesťany? Naplní se vždy Boží vůle v našem životě? Myslím, že Bůh bere vážně, co mu říkáme. Když upřímně vyznáváme, že ho chceme následovat, tak on nám pomůže, i když my děláme chyby, protože mu dobře nerozumíme. Učedníkům řekl, že mají začít v Jeruzalémě a postupně naplnit evangelium celou zemí. Oni začali v Jeruzalémě docela úspěšně, ale dál se jim nechtělo. A tak jim Bůh «pomohl». Po zabití Štěpána je církev rozehnána do okolí a evangelium šíří. Nakonec se Boží plán začíná realizovat. Bůh miluje hříšníky a tak se jeho plán plní i za cenu obětí. Ono tedy nikdy moc nešlo šířit evangelium bez obětí. Ale kdyby učedníci více poslouchali, možná nemuseli utíkat tak narychlo a mohli v klidu vyjít.

Pán Ježíš vyzývá své učedníky, aby se modlili za vyslání – podle některých překladů za vyhnání – dělníků na žeň. No, a když se modlíme, tak se něco děje a často se něco děje s námi. Před mnoho lety se začali ně-

kterí sourozenci modlit za Hostivař. Modlili se věrně sedm let. Doma i na výpravách na místě. Po sedmi letech přišlo několika lidem nezávisle, že je čas udělat první kroky i ve viditelné oblasti. Začaly evangelizace, první shromáždění, studium o zakládání sborů. Něco se podařilo, něco ne. Z jedné skupinky jsou tři, na setkání chodí zatím neobrá-

**Bůh by mohl ve své moci
udělat cokoli,
ale nechává nám
svobodnou vůli.**

**Kdo s ním žít nechce,
nebude k tomu nucen.**

cení lidé, několik – i když méně, než bychom chtěli – se obrátilo. Ti, co v Hostivaři slouží, nejsou dokonalí, nejsou bez osobních problémů, mají kam růst, ale dali se Bohem použít. Dali se poslat, někteří možná i vyhnat. Jsou to úžasní lidé a já jsem hrdý, že mohli vyrůst v našem sboru. Jsou mně v mnohém příkladem.

Na sborovém shromáždění v listopadu vyhlásíme oficiální vznik regionu Hostivař. Přijď slavit spolu s nimi a přijď žehnat spolu s ostatními. Je to významná událost v životě sboru. Je to také možnost k zastavení a zamyslení, zda Bůh někam nevysílá mne.

Pole se stále běhlají ke žni. Pán přijde dříve, než se nám osobně podaří navštívit každé místo a oslovit každého člověka. Ale něco zvládnout můžeme. Každý ve svém okolí a společně v našem městě. Právce Hospodina není ukrácena a on je stále připraven zachraňovat. S námi nebo bez nás. Já bych ale chtěl být určitě při tom. Vidět spasené lidi je totiž úžasné. A co ty? Tak se necháš poslat?

Lubomír Ondráček

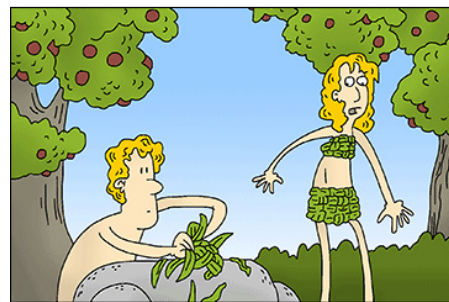
● SLOUPEK

„Ta se ti povedla“! chválí moji obyčejnou buchtu kamarádka. „Tvoje je vždycky tak nadýchaná“, podivuje se upřímně. „Mně dopadne obyčejně nízká, jakoby sražená“, dodává s kroucením hlavy nad tou nespravedlností. Odpovídám jí jako vždycky: „Dělám ji pořád stejně, podle receptu, už od svých osmi let.“ Podobný rozhovor jsem s ní totiž absolvovala za léta našeho přátelství snad po desáté. Je to k smíchu, ale spíš k pláči, protože dobře vím, proč se jí jednoduchý moučník nedaří. Nedrží se receptu a pokaždé dá do těsta málo prášku do pečiva! Je to jako s lidmi, kteří dají přednost svému návodu na život, Hospodinovým se řídit nemíní, a pak se diví, že jim život nevychází tak načechraný a voňavý.

Nanda

www.kspraha.cz

Ach ne... nedělají mě ty listy příliš tlustou?

*Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com*

PŘEČTĚTE SI

Misie v Řecku	3
Misie v Estonsku	4
Teen Camp	5
Vyučování: Radost, nebo utrpení?	6
Tábor Levitů	7

Petr Hák z Regionu Západ odešel k Pánu...

Zesnul smířen s Pánem a lidmi 23. srpna ve věku 49 let. Bylo to po dlouhé těžké nemoci. Ano, prognóza po diagnóze byla tak dva až tři měsíce života. Hospodin, který je Pánem času, zde Petra nechal ještě

více jak rok a půl. Jen On ví, proč to bylo, jak to bylo. My okolo doufali v zázrak – uzdravení.... vždyť byl vlastně mladý... V každém případě tenhle brácha – maninský kus, jak by řekl Jure Dohnal, potřeboval s Bohem ještě něco probojovat – dodělat. Pravdou je, že Petr až do svého odchodu neztratil absolutně rovné mušketýrské držení těla a mušketýrský výraz ve tváři, podpořený knírem a brádkou a to vše doplněné osobitým jemným sarkastickým humorem. Dokázal jemně

rýpnout do živého... ale také měl v notesu záznamy za koho, jak a proč se přimlouvát. Jistou pravdou je, že na „konci“ byl Bohu blízko tak, jako nikdy před tím.... Měl rád výlety do přírody a blízkost dětí, pro které pořádal regionální výlety. Měl rád i svoji práci, kterou vždy odvedl ve stoprocentní kvalitě, bez reptání a stěžování si. Chybí nejen rodině, ale i regionu a všem blízkým..

Mirek Bálek,
starší Regionu Západ

OPRAVA:

Omlouváme se za nepřesnost v minulém čísle SD v září. V článku na straně 2. byl uveden chybně letopočet. Správně je tato citace: „Členkou sboru byla Miládka Mertlová od roku 1989.“
Děkujeme za pochopení, redakce SD

Jak dál po rozchodu

Kurs je otevřen všem, kteří procházejí nebo prošli rozpadem dlouhodobého partnerského vztahu (typicky rozvod nebo opuštění). Nemusí jít jen o manželství. Vztah byl heterosexuální a trval aspoň rok. Účastník musí být starší 18 let. Kurs není určen pro páry procházející krizí.

Kurz tvoří celkem pět setkání – pravidelně stejný den v týdnu. Uprostřed je pauza

a na konci kurzu je závěrečné setkání s večerí.

Jedno setkání trvá cca 2,5 hodiny, včetně 30 min na úvodní občerstvení.

Kurz byl vyvinut v roce 2008 ve Velké Británii, nyní běží v několika zemích světa.

Kurz bude zahájen při minimálním počtu 6 účastníků.

Miloš Poborský

Modlitební témata ✨

• **Kurzy Alfa** – začínaly na počátku října. Modleme se za přihlášené účastníky, aby vydrželi a účastnili se celého kurzu a za členy týmu, aby měli moudrost, jak účastníkům pomoci v setkání s Kristem jak tím, co jim říkají, tak tím, jak jednají.

• **Manželské večery** – během října se překlápí do druhé poloviny. Mezi účastníky jsou křesťanské páry i páry zatím nevěřící. Modleme se jak za manželství účastníků, aby oba partneři uviděli Boží plán pro jejich vztah a vstoupili do něj, tak za ty, kteří se ještě s Pánem Ježíšem osobně nesetkali, o dotek Ducha svatého.

Centrum pro děti a mládež

Na přelomu září a října začaly první kurzy. Modleme se za jednotlivé vedoucí kroužků (viz informace v SD), za moudrost a dobré vztahy s dětmi. V říjnovém čísle „Osmičky“ vychází informace o centru a ještě další pozvánka. Na rozjezd Centra jsme požádali o dotace MHMP – kéž nám Pán požehná finančně i tímto způsobem.

Vyhodnocení modlitebních témat na září.

Kurzy Alfa začaly až v říjnu a v době uzávěrky SD nebyl ještě počet přihlášených. Tým se podařilo sestavit; je tolik ochotných služebníků, že dospělá Alfa může mít kapacitu až 50 hostů. Na Manželské večery bylo přihlášeno v den uzávěrky přihlášek osm párů a to nejen křesťanských. Deset dnů před zahájením kroužků byly připraveny všechny kroužky jak z hlediska vedení, tak z hlediska potřebných právních kroků. Přihlášeno bylo pět dětí.

Zveme vás na šest večerů na téma:

Jak dál po rozchodu a rozvodu?

Začínáme 14.10. 2014 v 18:30
Budějovická 9, Praha 4
blízko metra C - Budějovická

- 1) Tváří v tvář tomu co se stalo
- 2) Komunikace a řešení konfliktů
- 3) Propuštění a odpuštění
- 4) Nový partnerský vztah
- 5) Jdeme dál
- 6) Závěr, společná večere

Kurz je neziskový, 6 večerů s občerstvením a materiály, dobrovolný příspěvek 600 Kč.

Prosíme, rezervujte si místo včas, maximální kapacita kurzu je 18 účastníků. Kontakt: Jan Hučín, tel. 737 904 870, honza@ifolk.cz (i SMS)

Krátkodobý misijní výjezd

Milí sourozenci,

jako tým, který byl začátkem srpna na krátkodobém misijním výjezdu v Athénách, bychom vám chtěli poděkovat za modlitby. Sloužili jsme ve středisku pro uprchlíky, většinou Afgánce a pár Íránců a Afričanů a v následujících odstavcích si můžete přečíst některé naše dojmy a podívat se na pár fotek pořízených díky středisku Helping Hands, kde jsme sloužili.

V Helping Hands jsem byla podruhé, loni jsem tam strávila skoro celé léto a letos na mě připadl úkol zorganizovat krátkodobý výjezd misijního týmu z našeho sboru. Před odjezdem jsem byla trochu nervózní, ale nakonec všechno proběhlo lépe, než jsem doufala. Díky vám všem, kdo se za nás modlili!

Bylo krásné potkat se znovu se ženami, které jsem tu poznala loni, a spřátelit se s pár novými. Obzvláště vděčna jsem za čas, který jsme s Johankou strávily s jednou afghánskou ženou a jejími dětmi. Pozvaly jsme je na odpoledne do parku, kde jsme si společně užily zábavu i si povídaly o životě a víře a společně se modlily. Jenom týden nato se její rodina po několika letech v Řecku vydala na cestu dál na západ Evropy.

Spřátelila jsem se také s mladou dívkou, která se mnou sdílela příběh nebezpečné cesty z Íránu do Turecka a své pocity samoty; rodiče ji zanechali v Athénách u vzdáleného strýce a vydali se připravit zbytek rodiny cestu do jiné evropské země. Vnímala jsem, jak je v tu chvíli důležité, že tam s ní prostě sedím, držím ji za ruku a poslouchám. Potom jsem jí vyprávěla, jak jsem se cítila osamělá já a jak mi v tu dobu Ježíš pomáhal a modlily jsme se spolu.

Díky tomu, že se učím persky, jsem s uprchlíky mohla mluvit bez tlumočnicka a viděla jsem, jakou jim dělá radost, že se nějaký Evropan naučil jejich jazyk. Jedna mladá čerstvě pokřtěná Afghánka měla zase obrovskou radost z toho, že jsem ji naučila pár perských křesťanských písní na kytaru.

Jsem vděčna Bohu, že si mě používal, abych uprchlíkům přinášela jeho lásku. Jsem přesvědčena, že to nebylo naposledy.

MH

První chvíle, kdy jsem se ve středisku Helping Hands setkala s uprchlíky, bylo vydávání pozvánek na obědy, které se ve středisku každý týden konají. Stála jsem na schodech a podle pokynů personálu za-

pisovala na pozvánky jména. Člověk, který měl pozvánku, mohl jít dál a usadit se ke stolu. Byla to pro mě síla, být tam a vidět obrovský dav rodin s malíčkými, někdy nemocnými, dětmi a skupinky dospívajících, kteří do Řecka dorazili po vlastní ose a byli vystaveni nebezpečí smrti jak ve své vlasti, tak po cestě. A ani u nás v Evropě to nemají o moc lepší – nikdo o ně nemá zájem, a kdyby se jim něco stalo, nemají na doktora, nehledě na každodenní strádání hladem a tesk po rodičích a sourozencích. Po obědě

jsem měla možnost sdílet s převážně muslimským obecnstvem malé biblické povzbuzení (samozřejmě s tlumočnickem ☺). Povídala jsem o tom, jak Ježíš přišel vyhledat a zachránit, co bylo ztraceno a jak vyhledal a zachránil mě. Přijala jsem Pána Ježíše na základě velikonočního příběhu ze Starého zákona, který je v muslimském prostředí trochu „diplomatičtější“, než ten novozákonní, protože nejhorší urážka, kterou se na muslimovi

můžete dopustit, je tvrdit mu, že Ježíš byl Boží syn. Muslimové tomuto tvrzení rozumí tak, že Bůh přišel na Zem a vyspal se s Marií a to je pro ně z pochopitelných důvodů nepřijatelné tvrzení (pro nás ostatně taky ☺). Moje poselství bylo jednoduché: čtete Bibli a hledejte Boha s otevřeným srdcem a on najde vás a vy jeho. A díky vám, kteří jste si na celosboru před prázdninami nakoupili perské dobrotky, jsme mohli těm, kteří Boha opravdu chtěli hledat, dát SD karty do mobilu s nahanou Bibli a několika křesťanskými filmy. JD

Byla to zajímavá zkušenost, setkat se s jinou kulturou a náboženstvím... Už jen když jsme přišli poprvé před centrum Helping Hands mi došlo, že jsou taková centra v Řecku potřeba; ulice, ve které centrum sídlí, je plná bezdomovců, narkomanů a uprchlíků – ani nevím, s čím se to dá v ČR porovnat, snad jen trochu se slumem v Libni, kde jsme kdysi byli na Go campu.

Uprchlíci sami o sobě byli dost otevření a rádi se s námi bavili o tom, proč jsme tam, což byla skvělá příležitost vyprávět jim, jak mě Bůh našel a říci jim evangelium. Dokonce ani jazyková bariéra nebyla nepřekonatelná. I když poblíž nebyl žádný překladatel z angličtiny do perštiny, dokázali jsme se dorozumět. Příkladem byl Mousin, se kterým jsem se bavil hned první den a i přes to, že neuměl anglicky, jsem se dozvěděl, že do Řecka přicestoval s rodinou, ale manželka se s jedním z dětí načerno vydala do Německa, aby tam žádala o azyl.

Nejsilnější okamžik pro mě byl, když jsme šli s uprchlíky z Viktoriina náměstí do dalšího střediska, které pomáhá uprchlíkům a jen tak jsme si tam neformálně povídali. Druhý takový moment nastal, když jsem na učenické skupince viděl, jak bývalí muslimové touží poznávat Krista. Muslimové jsou také jen lidé, a to dokonce většinou mírumilovní a všichni potřebují Krista stejně jako my. Měl jsem možnost se i s některými z nich modlit za zdraví, ale nebyli jsme tam dost dlouho, abych je po té modlitbě mohl znovu vidět. JM

Jaké pro mě bylo Estonsko?

Na úvod bych rád napsal pár slov o tom, jaký byl můj vztah k misii před odjezdem do Estonska.

O misii jsem ve svém životě párkrát přemýšlel, ale vždy jsem si myslel, že misie není nic pro mě a nepočítal jsem, že bych se někdy hýbal z ČR.

Ovšem pamatuji si, že v období podzimu roku 2013 jsem o misii nějak přemýšlel a říkal jsem si, že by bylo fajn někdy někam jet, a také jsem se za to modlil. Za nedlouho potom mě Marie Kunzmannová oslovila, zdali bych nechtěl s nimi v létě do Estonska, a tak jsem bez váhání řekl, že ano. Přišlo mi, že je to něco jasného, co bych měl zkusit a do čeho mě Bůh volá. Když jsem se za výjezd někdy modlil, tak mi přišlo, že bude něčím, kde se budou dít velké věci a asi jsem se i docela těšil.

V Estonsku

Když už se dovršil čas a byli jsme v Estonsku, tak mi tam bylo dobře, cítil jsem se moc příjemně ve společenství tamních křesťanů, ze kterých byla cítit Boží přítomnost. Rád bych zmínil tři konkrétní zážitky, které jsem na výjezdu prožil.

První zážitek je z hledání pokladů. Hledání pokladů jsem již zkoušel, ale nikdy mi nevyšlo, ani při prvním hledání v Estonsku jsem nebyl úspěšný. Svou zkušenost jsem sdílel s Pavlem Neústupným, který mi řekl ať neřeším své pocity, ale že potřebuji povzbudit, a ať očekávám průlom.

Nakonec jsem byl s Pavlem ve skupině ještě s jednou tamní sestrou. Měli jsme na papíře nějaké popisy lidí a šli jsme je hledat. Na svém papíře jsem měl: Mladý kluk s kšiltovkou, lavička, oranžové a nějaké zranění ze sportu. Ještě jsem měl jméno, ale na ně si nepamatuji. V podstatě hned, když jsme vyšli, tak jsme viděli skatepark, který byl výrazně ORANŽOVÝ. Poté jsme

Martin v roli Ježíše.

šli dovnitř, a byl tam MLADÝ KLUK, který seděl na LAVIČCE a měl ORANŽOVOU KŠILTOVKU vytištěnou na tričku. Estonská sestra s ním mluvila a dokonce měl i nějaké ZRANĚNÍ. V podstatě 4 z 5 věcí se naplnily a já byl velice povzbuzený. Asi až tak moc, že jsem se sice za mladého kluka modlil, ale spíše ve mě v tu chvíli bylo nadšení, že jsem konečně něco našel, než touha se modlit. Budu to muset ještě natrénovat, ale už vím, že hledání pokladů funguje a chtěl bych ho zkoušet dál i mimo misii.

Druhou věcí bylo, že jsem měl spoustu očekávání, co v Estonsku zažiji a určitě byla spousta super věcí, které jsem během výjezdu zažil, ale pořád jsem měl pocit, že něco tomu chybí. Z Čech jsem odjížděl s tím, že jsem čekal něco silného a asi po osmém dnu pořád nic a už jsem myslel, že tak, jak jsem přijel, taky odjedu. Jeden večer jsme měli po poslední evangelizaci takovou slavnostní večeři s estonskými křesťany a na závěr jsme se měli po skupinkách modlit. Nějak se mi připomněl jeden dar, který věřím, že mám: prorokovat lidem. Tak jsem řekl fajn, Bože prosím dej mi někoho do skupinky a dej mi prosím pro něj i slovo. A opravdu Bůh mi dal, věřím, slovo pro jednu estonskou sestru a já měl velkou radost. Bylo to jako kdybych celý výjezd něco hledal a teď jsem to našel. Moc mě to potěšilo a byla ve mě radost.

Poslední věc, která mě povzbudila, byla z předposledního dne, kdy jsme měli za odměnu výlet k moři. Byli jsme během výletu v jednom námořnickém muzeu, kde byl jeden pán (asi majitel muzea) a já při průchodu muzeem měl pocit, že bych měl pro něj něco udělat. Ale nevěděl jsem co a ani se mi moc nechtělo, byl jsem také unavený, a tak jsme šel ven před muzeum a tam jsem si lehl pod strom a čekal jsem na ostatní. Pán mi ale furt vrtal hlavou, pak jsem si uvědomil, že pod hlavou mám batoh, kde mám DVD Ježíš, které je snad ve všech jazycích. Šel jsem tedy za tím pánem a DVD mu dal. Přišlo mi, že má opravdu radost, a že ho dárek potěšil a moc mi děkoval, přitom si DVD prohlížel, takže i asi věděl co mu dávám. Tak to byla další věc, která mě moc těšila a povzbudila.

Obecně myslím, že výjezd byl povedený. Mám naději, že to co jsme dělali (pro-

Lekce o dětské modlitbě

Na jaře letošního roku šel můj muž na důležitou operaci. Na skupince jsme se za něj modlili a v době pobytu v nemocnici za něj i drželi postní řetěz. I doma jsem se s dětmi modlila za tatínka. Jedno z mých dětí se modlilo „Pane Bože, prosím, aby to tatínka nebolelo.“ Já si v tu chvíli pomyslela, že „Dobře, ale přece jen důležitější je operace a hojení bez komplikací, dobré výsledky vyšetření, moudrost a zručnost pro lékaře...“ – prostě to, za co se modlíme my, dospělí. Jenomže jsem dostala od Pána Boha lekci. Když jsem šla den po operaci za mužem do nemocnice, dověděla jsem se mezi dalšími zprávami, že „Sestřičky mi stále nabízejí nějaké silné léky na bolest a diví se, že žádné nechci. Já ale nic silnějšího nepotřebuju. Ne že bych ránu necítil, ale bohatě mi stačí obyčejný Paralen“. Nejsou méně důležité modlitby...

Martina Sýkorová,
region Palmovka

Společně s Otou jako Goliáš proti Davidovi.

gramy pro děti, dospělé, hledání pokladů atd.) má význam pro Boží království, a že si to Bůh použil a ještě použije. Na výjezdu byla spousta randy, zážitků s Bohem a přátelství s lidmi. Je to něco moc silného a nepopsatelného. Určitě doporučuji jet alespoň na krátký výjezd a obecně dělat to, do čeho nás Bůh volá, protože je to super a nerad bych proměškal tak krásné věci, jako byly v Estonsku. Poslední věc, kterou bych rád závěrem napsal je, že jsem si uvědomil, že člověk může mít z misie pocit, že je to spíše místo, kde dává. A je to pravda, určitě něco dáváme, ale uvědomil jsem si, že určitě jsem daleko víc přijal, než dal.

Martin Šindelář, region Palmovka

● JAKÉ TO BYLO

Ohlasy z Teen Campu

Na vrcholu Klíče, který ční přímo nad tábořištěm.

Hodnocení účastníků TC

✎ TC pro mě znamenal hodně. Bavi mě se modlit a očekávat na Boží jednání a pak vidět, že Bůh skutečně plno věcí dělá!!! Žije, miluje, mluví, vysvobozuje, odpouští, dává radost, pokoj a plno dalších věcí...

✎ Ziskala jsem zpátky pozitivní vztah k církvi. Bůh uzdravoval veškeré mé rány.

✎ Teen Camp byl skvělejší. Nejen, že jsem zde vyřešila dost osobních problémů, ale také poprvé slyšela Boží hlas.

✎ Moc se mi líbil večer chval a prorocké služby. Také mě potěšila možnost využívání poradny, modlitebny i čajovny ☺.

✎ Skvělý týden, na který jen tak nezapomenou, úžasná byla Boží přítomnost a vyslyšené modlitby ☺.

✎ Teen Camp pro mě znamenal hodně moc!!! Bůh mi tu ukázal hodně věcí, které mám změnit a od září začínám úplně znova. Miluju ho a toužím s ním být pořád i ve školním roce. Tento týden mi pomohl si hodně věcí ujasnit.

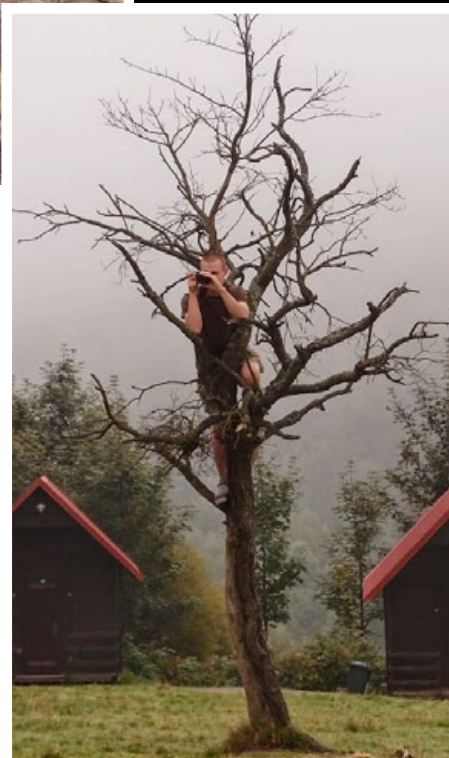
✎ To nejlepší je, že ke mě hodně mluvil Bůh a cítila jsem tu hodně Boží přítomnost.

✎ TC pro mě znamenal nové zážitky a zkušenosti s Bohem. Na Teen Campu jsem poprvé a jsem nadšená... Jsem blíž Bohu a pochopila jsem věci, které jsem nechápala.

✎ Bůh mě uvolnil ze stálého strachu z nového školního roku, ale hlavně jsem zjistila, že mě miluje mnohem víc, než jsem myslela a zbavil mě stresu a strachu z depresí, které jsem dřív měla. Po modlitbě za strach cítím

Přecházení slack-liney při úvodní hře.

více fotek najdete na www.mladezpaha.kaes.cz

volnost, kterou jsem necítila už strašně moc dlouho, připadám si, jako bych mohla létat a jsem mnohem blíž Bohu.

Blíž k Taťkovi

Letošní Teen Camp byl pro můj vztah s Bohem dost důležitý. Nejen, že jsem se něco nového dozvěděl na workshopu o modlitbě, na který jsem chodil, a z dalších seminářů, kázání atp., ale můžu s radostí říct, že jsem se posunul blíž k Taťkovi a víc Ho poznal, což je pro mě samozřejmě to nejcennější. Ale nebylo to zadarmo, Duch Svatý mě vedl k vyznání nějakých dlouhodobých, zastrčených hříchů, jako byla třeba pýcha, a to nebylo úplně příjemné, nicméně potom jsem si zase mohl uvědomit, jak obrovsky nás Bůh miluje a prožil jsem dost silně odpuštění a přijetí. Také jsem byl rád, když si mě Bůh použil skrz modlitby za uzdravení. Prostě, díky Pánu za to, co dělá, a těším se na další věci, které má pro nás připraveny ☺.

Jáchym

Věrka představuje workshop o modlitbě.

Na táboře Jana Ámose Komenského

Společnou dovolenou jsme strávili, stejně jako loni, v Táboře J. A. Komenského v Bělči nad Orlicí nedaleko Hradce Králové. Myslím, že se vydařila a že snad každý si našel něco, při čem si mohl odpočinout. Po ranním setkání nad Biblí a chvalách jsme vyrazili na výlety (ať už pěšky, autem nebo na kolech), hráli volejbal, jezdili na lodi po zdejším Mlýnském rybníku, koupali se v písáku, chodili na houby, nebo jsme měli možnost si na nedalekém ranči zajezdit na koni. Podnikli jsme společný výlet do Muzea betlémů v Třeběchovicích, kde jsme obdivovali hlavně Proboštův mechanický betlém, který byl prohlášen za národní kulturní památ-

ku. Mnoho zajímavého jsme se dozvěděli i na exkurzi v malé secesní vodní elektrárně Hučák v Hradci Králové. Na své si přišly také děti (a s nimi i dospělí), pro které Jiřka Homolková se svými pomocníky připravila dobrodružnou hru, ve které se vydaly po stopách Ježíšových zázraků. A když už jsme byli ze všeho poznávání, chození a soutěžení unavení, mohli jsme si za asistence Ladky Havlové něco hezkého vyrobit ☺. Večerní setkání patřila povídání o misijních ces-

tách do Slovinska a Estonska a shlédli jsme na pokračování i filmovou sérii Full Flame, ve které evangelista Reinhard Bonke vypráví o tom, co se naučil během 30 let služby o získávání lidí pro Krista. Bylo povzbuzující si uvědomit, že si Pán Ježíš nevybral učedníky podle toho, co uměli nebo dokázali, ale podle toho, jaký v nich viděl potenciál. Jsme sice nuly, ale vedle Pána Ježíše jsme cenní, protože On je jednička! Můžeme být ve víře i ve zvěstování evangelia smělí, protože smélost je vlastnost spravedlnosti. Týden utekl jako voda a přiblížil se odjezd. Líbilo se nám tady tolik, že bychom se sem příští léto zase rádi vrátili. Líbilo se tady i jedné nevěřící rodině, kterou se podařilo jedné mamince z našeho regionu pozvat, prý rádi pojedou znovu. A třeba se ještě někdo další přidá ☺.

Zuzka Mourková, region Východ

Vyučování: Radost, nebo utrpení

Chce Bůh utrpení? Když jsem uvěřila, představovala jsem si, že teď už bude můj život jen samá radost! Vždy jsem tíhla k tomu „být dobrá“, dokonalá a po obrácení jsem se těšila, že když život přenechám Bohu, nebudu se už o to muset snažit. Bůh mě povede, bude mi fajn a za chvíli už budu také takový správný křesťan, který se netrápí a nezlobí. Nadchlo mě v Bibli místo z 2. Timoteovi, kde je napsáno, že „Písmo je vdechnuté Bohem k tomu, aby byl dokonalý člověk Boží ke všelikému skutku dobrému hotový.“ To se mi líbilo a vyhlížela to. I když jsem zažívala mnoho radosti, tak skvělé to ale nebylo. Některá trápení zůstala a nová přibyla. Radovala jsem se, ale i trpěla a to i když jsem ty těžké a smutné věci odevzdala Bohu. Viděla jsem, že i ostatní křesťané se někdy trápí – trpí, i v Bibli se o tom píše. Jaké jsou tedy důvody utrpení? Když jsem o tom přemýšlela, napadlo mě, kromě vlastního hříchu a sebelibosti (která je také hřích, ale speciální)

několik různých důvodů: Utrpení druhých, hřích druhých, zkouška, svědectví, oslavení Boha, žízeň po Bohu, duchovní boj, přimlu-

*Bůh nás těší
ve všelikém soužení,
abychom i my mohli potěšovat ty,
kdo by byli v jakémkoli soužení,
tím potěšením, kterým jsme
i my potěšeni od Boha.*

va, tříbení, nedokonalost, d'ábel. Někdy víme, proč trpíme, někdy nevíme, nerozumíme tomu, ale vždycky máme oslavovat Boha a společně s Abakukem 3,17 a 18 vyznat: „Byť pak fik nekvetl a nebylo úrody na viničích, byť i ovoce olivy pochybilo a roli nepří-

nesla užitky, od ovčince odřezován byl brav a nebylo žádného skotu v chlévích, já však v Hospodinu veseliti se budu, plésati v Bohu spasení svého“. Naučila jsem se, že nejlepší je dát všechno své utrpení pod kříž. Ježíš totiž trpěl za naše provinění, za nás!! Povzbuzení k snášení utrpení je i v 2. Korinským 1, 4–5: „Kterýž těší nás ve všelikém soužení našem, abychom i my mohli potěšovat těch, kteří by byli v jakémkoli ssoužení, tím potěšením, kterým i my potěšeni jsme od Boha.“ Někdy dovedu lidem lépe porozumět v trápení, co mají, když jsem jím prošla i já. Poznala jsem, že tam, kde se rozhodla utrpení, rozhodla se i milost, že i trápení má smysl, že nakonec i z něj plynou dobré věci. Je dobré vědět, že trápení je jenom dočasné a v Janovi 16, 20–24 se píše: „Vý budete plakat, ale svět se bude radovat, ale pak se budete radovat a vaši radost nám nikdo nevezme.“

Podle vyučování Katky Hunalové, sepsala Nanda

● JAKÉ TO BYLO

Tábor Levitů

Tak už jsem dospěla táborový spánkový deficit, ale ještě mám letošní tábor v živé paměti.

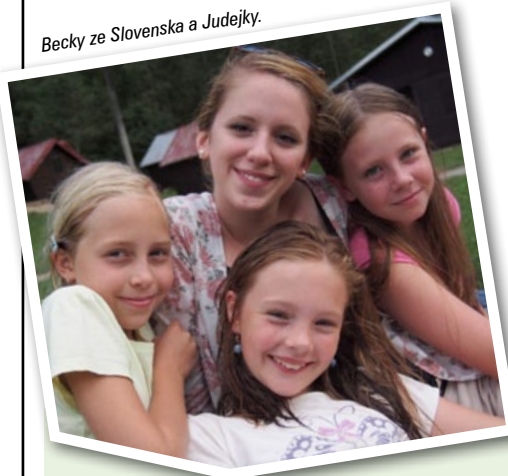
Jsem moc ráda, že letos jsme mohli být opět spolu (děti a dospělí – téměř 130 lidí) na táboře levitů.

V minulých letech už byl popsán z různých stran, a tak letos bych ráda začala jaksí od konce.

My dospělí na tábor jezdíme sloužit proto, abychom udělali dětem prostor pro to, poznat Boha.

Povětšinou jde o děti, které se o Bohu dovídají přímo doma a v církvi. Takže informovanost by tu byla. Na táboře

Becky ze Slovenska a Judejky.

• *Leviti nejsou jenom tábor. Je to nezapomenutelná část života. Něco neuvěřitelného. Tam je opravdu cítit, že Bůh je stále s námi. Je to nevyměnitelné. Díky vám i Pánu.*

• *Večery byly úžasné, byl jsem dojatý a nemám slov.*

• *Je nádherné vidět mladou generaci jak odhodlaně chválí Pána a touží po Jeho blízkosti.*

ale pracujeme k tomu, aby děti samy za sebe začaly s Bohem komunikovat. Jsme jim k ruce, ale vedeme je k osobnímu vztahu. K tomu nám asi nejvíc slouží večerní shromáždění, která máme každý den. Letos jsem mohla pozorovat celkem velkou změnu. Děti byly otevřené a soustředěné. To není vůbec samozřejmost. Nezřídka se setkávám s tím, že mám dojem, že je to, co se děje na shromážděních, tak nějak míjí či obchází. Letos jsem ten pocit neměla. Děti se zapojovaly velmi radostně do chval (sloužili nám opět sourozenci ze Slovenska), s nasazením do modliteb (většinou se chtělo modlit víc dětí, než bylo modlitebních kartiček) a při vyučování a kázání dávaly pozor. Co bych ráda zmínila, jako vlastně nejsilnější místa bohoslužeb, byl prostor, kdy děti vydávaly svědectví o tom, co s nimi Pán dělá. Děti prostě kázaly o tom, že je Bůh živý a něco konkrétního dělá. Ostatní to pak silně zasahovalo a Bůh mohl pokračovat....

Jsem vděčna za každé dítě, každého mladého a dospělého, kdo mohl letos na táboře být. Byl to můj nejlepší prázdninový čas.

Renata Padevětová, region Západ

Vždy a všude

Rád bych napsal pár řádek z letošního tábora Levitů. Pro mě a manželku Renatu jsou to jedny z nejlépe strávených společných chvil ve službě našemu Pánu. Jezdím na tábor jako tzv. Levelista. Připravujeme v lese s malou partou nadšenců dopolední zážitkové programy pro všechny oddíly.

Je to tedy celkem psychicky i fyzicky náročná činnost. Je pro nás důležité se dobře najíst, a tak se vždy snažím udržovat nadstandardně dobré vztahy s kuchyní ☺. Začátkem tábora si jedna z kuchařek postěžovala mé ženě, že jí bolí celé tělo – a moje žena jí nabídla mnou provedenou masáž.

(Jsem profesionální masér – věřím, že Bůh mě k této práci povolal předně proto, abych svým klientům mohl zvěstovat evangelium.)

Takže každý večer, když se výdejní okénko kuchyně zavřelo, jsem věděl, že můžu

nastoupit, abych masáží ulevil bolavým nohám, zádům... Po dvou provedených masážích jsme se v rozhovoru dostali k písním, které večer zpíváme na shromážděních, a které jsou hlasité tak, že v přilehlé kuchyni je nelze přeslechnout. Další den jsem byl po obědě pozván na kávu a zákusek. Seděli jsme u stolu ve čtyřech – dvě dámy kuchařky, pomocník v kuchyni a já. Hned jsme se dostali ke křesťanskému programu, který na táboře máme a mohl jsem svědčit o osobním vztahu s Bohem (vyprávěl jsem jim svědectví, jak jsem uvěřil), řekl jsem jim evangelium a na závěr jsem je pozval k nám do sboru (jsou všichni z Prahy) s příslibem, že by rádi někdy přišli. Ježíš se chce dát poznat všem!

Miloš Padevět, region Západ

Miloš opět jako mistr převleků, zde jako vdova. ☺

Bety, odvážná vedoucí, bere lávku vesele ☺.

Verča, ještě ji nepřipnuli a už byla v půlce...

Petr Michálek letos přinesl oběť při zkoumání terénu.

Teď dobře poslouchejte, než se pustíte do plnění úkolů.

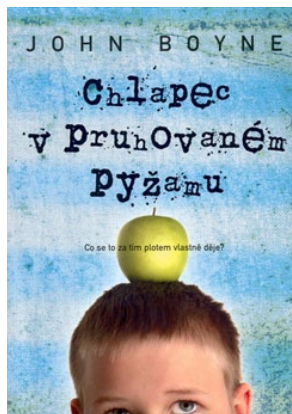
● NA CO SE DÍVÁME, CO SI ČTEME

John Boyne: Chlapec v pruhovaném pyžamu

Když si Pavla přinesla z knihovny knížku: „Chlapec v pruhovaném pyžamu“ a po nějaké době mě ji doporučila ke čtení, tak jsem jen pokrčil rameny.

„Takový banální název,“ napadlo mě, ale po pár řádcích se příběh nečekaně rozeběhl a do večera bylo přečteno.

Devítiletý chlapec Bruno prožívá dětství v Berlíně s partou stejně starých kamarádů. Neví nic o hrůzách druhé světové války. Největší újma, která se mu později stane, je fakt, že jeho tatínek, vysoce postavený důstojník, dostal „práci“ daleko od Berlína. Bruno je tak vytržený od svých kamarádů a musí si zvyknout na prostředí,

kde kromě jejich domu a nějaké továrny není široko daleko nic. Jen z okénka pokoje vidí jakési postavy v pruhovaném pyžamu.

Netuší, že otec má na starosti jako velitel koncentračního tábora vyhlazování tisíců židů. Protože na něj rodiče nemají čas, vydává se i přes přísný zákaz na průzkumné výpravy. Na jedné takové se dostane až k vysokému drátěnému plotu, za kterým sedí chlapec přibližně v jeho věku. Několikrát se ještě setkají, než Bruno zmizí. Ani několikaměsíční pátrání nepřinese jedinou stopu.

Jeho otci se až po roce začne do mysli vkrádat děsivá myšlenka.

Chlapec v pruhovaném pyžamu není knihou o tematice koncentračních táborů, ale o propagandou upraveném povědomí německé veřejnosti o existenci (nebo spíše neexistenci těchto míst). Naivitou nedospělého dítěte zachycený úhel pohledu dává nacistické demagogii ještě bizarnější rozměr.

Čtivý příběh napsal autor údajně během dvou a půl dne. Přečtený ho případně budete mít rozhodně rychleji. Ke knížce mám jen jednu výhradu. Naivita devítiletého kluka odpovídá spíše tak dítěti o tři až čtyři roky mladšímu.

Knihla posloužila v r. 2007 jako předloha pro stejnojmenný film. Podle ohlasů uživatelů ČSFD patří mezi těch pár výjimek, které psané předloze ostudu nedělají. Jeho hodnocení je nadstandardně vysoké – 84%.

Pavel Rosecký

John Eldredge: Nádherný psanec

Lidi, kteří napsali knihu, kterou by bylo možno nazvat jednoduše „Ježíš Kristus“, je bezpočet. Novozákoníci liberální i fundamentalističtí, katolíci i protestanté, systematictí teologové i velcí modlitebníci, žurnalisté i filosofové – takto různorodí lidé sepsali knihu o „svém pojetí“ či „svém porozumění“ Ježíše Krista. Některé z těchto knih nám připadají jednostranné, jiné jednoduše vymyšlené, některé značně tendenční. Mnohé nám mohou pomoci všimnout si určitého Ježíšova rysu, kterého jsme si dříve nevšimli, některé mohou zásadně poopravit naše dosavadní pochopení Ježíše. A jen u zlomku těchto knih máme pocit, že autor *Ježíše opravdu důvěrně poznal*.

Samozřejmě, všechny tyto knihy mohou být „subjektivní“. Někteří autoři jsou si toho vědomi a nijak to neskrývají. Snad nejnebezpečnější jsou autoři, kteří se tváří, že hledají objektivitu, a přitom jsou ve skutečnosti velmi subjektivní. Otázka ovšem je, zda je vůbec myslitelné, aby člověk, který se s Ježíšem setkal, mohl psát *objektivně* ve smyslu *nezaujatě*.

Knihla Johna Eldredge si takový nárok na objektivitu nečiní. Člověka, který žije v osobním vztahu s Ježíšem, ovšem může obohatit a vlastně i překvapit. To, že jsme kdysi prožili obrácení a osobní setkání s Ježíšem, nás nečiní imunními proti *planému náboženství*. Vícekrát v životě se mi stalo, že jsem žasl nad zákonitvím některých lidí, z jejichž svědectví jsem mohl poznat, že kdysi se s živým Ježíšem skutečně setkali.

Náboženští lidé, kteří jsou přesvědčeni, že „jen tak a tak je to správně“, budou mít s touto knihou problém. John Eldredge dokládá, že Ježíš v tomto smyslu náboženský nebyl a že se stále znovu ocital v konfliktu

*John Eldredge
zbavuje biblické
texty zbytečného
teologického nánosu.
V jeho interpretaci
se dostáváme
přímo do příběhu.*

s lidmi, které náboženství oslepilo. John Eldredge mluví o Ježíšově *hravosti*. Obávám se, že už toto slovo některé lidi popudí. Uvedu názvy některých kapitol: „Boží hravost a jed náboženství“, „Rušivá upřímnost“, „Skandální svoboda“, „Odstraňování náboženské mlhy“...

Pro mě byla četba této knihy (a vlastně i její překládání) něco jako setkání s člověkem, s nímž máme společného přítele. Nepochybujeme o tom, že známe téhož člověka, a nejen že ho známe – my ho milujeme. A když zjišťujeme, že ten druhý ho zná trochu jinak než my, nijak nás to nepopudí, ale naopak jsme rádi, že nám poukázal na nějaký aspekt onoho Milovaného, kterého jsme si sami dosud nevšimli.

John Eldredge zbavuje biblické texty zbytečného theologického nánosu. V jeho interpretaci se dostáváme přímo do příběhu. Jako příklad uvedu Eldredgovo „vtažení“ čtenářů do Jana 21,7:

„Petr je sto metrů od břehu. To je vzdálenost asi tak tří ulic – příliš dlouhá na plavání, zejména v dlouhém plášti. To by bylo, jako kdybyste chtěli plavat zabalení do prostěradla. Petrovi je to ale jedno. Nechce čekat na loď a na ryby v tu chvíli ani nepomyslí. Než byste řekli ‚švec‘ je ve vodě, plave, zmítá sebou, lapá po vzduchu a pak

co nejrychleji klopýtá ke břehu, aby byl co nejdřív u Ježíše. A myslíte si snad, že pak nakreslil v písku nějakou čáru? ‚Dobrý den, pane Kriste, mohu se k vám přiblížit?‘ Petr je vášnivý, emocionální a impulsivní. Právě uplaval sto metrů v županu. Vsadím se, oč chcete, že přiběhl přímo k Ježíši, ačkoli z něj kapala voda jako z prádla vytaženého z pračky, objal vzkříšeného Pána a pěkně ho zmáčel.

A pokud to neudělal Petr, udělal to jistě Ježíš. Přidal slzy radosti k tomuto mokrému objetí.

Krása. Přátelé, takhle se to dělá! Začněte se cvičit v lásce k Ježíši. Mějte k němu stejný vztah, jaký můžete pozorovat u jeho přátel z evangelíi.“

Víc vám neprozradím. Kupte si knížku. Náboženské lidi však varuji: Pozor! Čtete ji na vlastní nebezpečí!

Dan Drápal, 5. července 2014

Knihu vydalo nakladatelství Návrst domů. Původní název zní *Beautiful Outlaw*. Knihla má 181 stran a prodává se za 275 Kč.

Kroužky na Palmovce 2014–2015

● tvořivost ● zábava ● poznání

VÝTVARNÉ TECHNIKY

– kreativita v práci s různými materiály

- pro děti od 4 do 6 let
- pro děti od 7 do 11 let

Cílem kroužku je rozvíjet tvůrčí dovednosti dětí, jejich fantazii a kreativní myšlení.

Děti se seznámí s různými výtvarnými a tvůrčími technikami, budou pracovat s různými materiály (látky, papír, korálky, kamínky, FIMO, modelovací hmota aj.), budou dekorovat předměty (květináče, textil, perníčky), nebo je přímo samy vyrábět (přívěšky, šperky, papírové modely atd.).

lektor: **Mgr. Kristýna Leitermannová**
středa 15:00–16:00 a 16:00–17:00
cena za pololetí včetně pomůcek: **760 Kč**

POVÍDÁLEK

– kroužek logopedické prevence

- pro děti od 4 do 7 let

Kroužek je určen dětem s poruchou výslovnosti. Pomocí her a dalších zábavných aktivit budeme společně rozvíjet všechny oblasti, které souvisejí se správným vývojem dětské řeči. Zaměříme se například na výslovnost, pohybové schopnosti, sluchové rozlišování a rozvoj zrakového vnímání.

lektor: **Mgr. Petra Dostálková**
středy 10:00–10:45
cena za pololetí: **1 280 Kč**

VÍM, CO S PENĚZÍ!

– kroužek finanční gramotnosti

- pro děti od 6 do 11 let

Cílem kroužku je vysvětlit dětem základní principy nakládání s penězi – bez peněz do cukrárny nelez.

Setkání budou probíhat v učebně. Převažovat bude forma hry a interaktivní komunikace mezi všemi zúčastněnými. Probírané tematické okruhy: Kde se berou peníze a proč jsou důležité? Co je lepší, spořit, nebo utrácet? Potřebuji kapesné? Kolik z něj utratit? Nákupní horečka. Jak funguje reklama? Půjčky, úroky, splácení.

lektor: **Ing. Lucie Beštová**
úterý 13:30–14:30
cena za pololetí: **600 Kč**

HUDEBNÍ PÁTRÁNÍ – zážitková výuka poslechu hudby

- pro děti od 8 do 12 let

Děti se seznamují s hudbou převážně na základě poslechu a zážitků. Není nutné umět zpívat či hrát na nástroj.

Nebaví vás nauka v hudebce? Výborně! Žádné lavice, žádné sešity, žádná nuda. Ponoříme se spolu do hudebních dobrodružství – vydáme se na cestu kolem světa, od Prokofjeva se dozvíme, jaké to bylo, když Péťa potkal vlka a co na to dědeček, společně s Vivaldim dáme dohromady příběh prvního jarního dne a se Saint-Saënem nakoukneme na karneval zvířat. Budeme spolu v hudbě hledat příběhy, které do nich skladatelé zašifrovali. Schválně, komu se podaří vyslouchat koňské podkovičky, pořádný slejvák nebo hopsajícího klokana?

lektor: **Mgr. Johana Dittrichová**
středa 14:00–15:00
cena za pololetí: **600 Kč**

TAJEMSTVÍ PALÁCŮ A KOSTELŮ

– co nevíte o památkách

- pro děti od 10 do 14 let

Cílem kroužku je vzbudit zájem o historické stavební památky, naučit děti rozlišovat stavební slohy a při návštěvě památek poznat fáze jejího vzniku.

Setkání budou probíhat v učebně, lektor bude vysvětlovat, kreslit a promítat snímky zajímavých domácích i cizích staveb. Děti se zároveň naučí základy technické kresby (je to zábavné a nevyžaduje to zvláštní výtvarné nadání). Někteří setkání proběhnou v terénu ve vybraných pražských památkách (rotunda sv. Kříže, románské domy na Starém Městě, bazilika na Proseku, katedrála sv. Víta aj. – změna vyhrazena).

Probírané tematické okruhy: poznávání stavebních slohů, charakteristické rysy románských a gotických památek, tvarosloví a konstrukce historických staveb, přestavby a stavební vývoj památek.

lektor: **Ing. arch. Tomáš Dittrich**
úterý 15:00–16:00
cena za pololetí: **600 Kč**

ŠITÍ, TO TĚ CHYTÍ

– základy práce s textilem

- pro dívky od 14 let i dospělé

Tento kurz má mladé slečny přesvědčit, že něco si ušít není tak těžké. Po absolvování kurzu budou dívky schopny šít na šicím stroji i bez pomoci.

Seznámíme se s vlastnostmi a možnostmi využití textilních materiálů. Naučíme se některé základní střihy a jejich modelování. Zkusíme si ušít něco pro sebe. Začínat budeme od jednodušších věcí (povlak na polštářek) a postupně se dostaneme k oblečení. Budeme také šít textilní módní doplňky z různých druhů látek.

lektor: **Dorotea Zůnová**
pondělí 16:00–18:00
cena za pololetí: **3 200 Kč**
(dvouhodinovka!)

JEŠTĚ MÁME VOLNÁ MÍSTA.

Přihlašovat se můžete do konce října.

Těšíme se na setkání s Vámi i s Vašimi dětmi!

Místo konání:

Na Žertvách 23, Praha 8-Palmovka

Doprava: Metro B „Palmovka“

Pořadatel: Křesťanské společenství mládeže

Kontakt: Petra Macáková (koordinátor)

e-mail: petramacakova@krouzky-napalmovce.cz

telefon: 602 629 446

www.krouzky-napalmovce.cz

● OZNÁMENÍ

Příležitost
prozkoumat smysl života

alfa

**čtvrťky 2. 10. – 11. 12. v 18:30
pro mládež v 18:00**

v prostorách Křesťanského společenství Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň
www.kspraha.cz

PENÍZE
A JÁ

Praktická pomoc tam,
kde ji nejvíce potřebujete
penizeaja.cz

KDY středy, 15. 10. – 12. 11. 18:30–21:00 hod

KDE sál KS Praha – Jih, Budějovická 9
(nedaleko stanice metra Budějovická)

KONTAKT milos.poborsky@seznam.cz,
tel: 724 435 303 Rezervujte si místo včas,
kapacita kurzu je omezena. Kurz je neziskový,
dobrovolný příspěvek na materiály a občerstvení.

AGLOW
INTERNATIONAL

10. 10. 2014
mluvčí Lubona Štastná

vždy od 18.00 hodin
v Praze 1 Soukenická 15 v přízemí v „Kavárně“.

Podaná ruka

Staráte se o blízké seniory, ale jedete na dovolenou a hledáte, kdo je navštíví, pomůže, dohlédne? Když jste v práci, byli byste klidnější, kdybychom se u nich dopoledne nebo v poledne stavili? Nákupy, doprovod, pomoc v domácnosti a další služby s laskavým porozuměním. Informace na tel. 728 783 896 u Anny Slobodové

PASTORAČNÍ A PORADENSKÉ CENTRUM

V rámci poradenské služby Vás zveme na seminář
s křesťanským psychologem Pavlem Rausem na téma:

Proměna manželství
aneb co se musí stát,
aby se naše manželství změnilo?

18. 11. 2014 v 18:30 hod

Kde: Na Žertvách 23, Praha 8

Přednáší: Ing. Pavel Raus, M.A. Clin. Psy, M.A. Theol

Cena pro přihlášené: 180 Kč pro jednotlivce, 300 Kč pro pár

Bližší informace: sbor.kspraha.cz/poradenstvi/akce

Kontakt pro přihlášení: petra.mizurova@kaes.cz

Nabídka pro předškoláky i malé školáky

Od října 2014 můžete ve sborových prostorách využít nabídky programů pro děti od 5 do 8 let, zaměřených na podporu a stimulaci školní zralosti, prevenci školní neúspěšnosti a kompenzaci problémů v oblasti pozornosti a aktivity i v oblasti čtení a psaní.

Vede: Mgr. Zora Knížková
(kontakt: 604 172 835, info@mcovecka.cz)

Bližší informace o jednotlivých programech a ceník
naleznete na: sbor.kspraha.cz/poradenstvi

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže

Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

DOROST (12 – 15 LET)

středy 17:00 – 19:00 hod.

více info

Jana Bukáčková

777 614 496

jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)

úterky 17:30 – 19:30 hod.

více info

Šimon Ondráček

736 655 882

o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)

pondělky 18:30 – 21:00 hod.

více info

Michal Klesnil

737 984 138

michal.klesnil@kaes.cz

Setkání mládeže

Už nikdy fyzika?!

*Večerní setkání
pro mladé,
kde to žije*

Šestá 12.10. 18:00

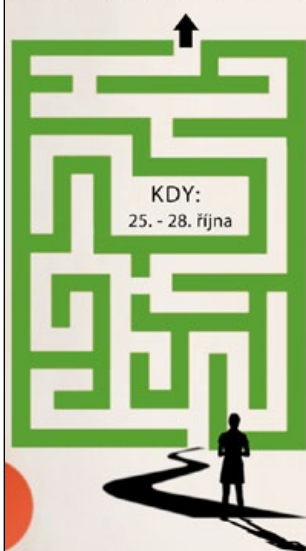
Ortenovo náměstí 34, škola TGM

vstup zdarma
pestrý program - vždycky jinak

mladezpaha.kaes.cz/sesta
Dita Frantíková 724435309
Křesťanské společenství Praha

Podzimky 2014

Nedělej si starosti :), Bůh má plán

KDY:
25. - 28. října

CENA:
930 Kč

KDE:

V prostorách
Gymnázia
Jiřího Ortena
v Kutné Hoře

Workshopy

Angličtina
Kresba, malba
Fit a s úsměvem
Jak slyšet Boží hlas
Sporty pro kluky
Natáčecí WS
Výlety a procházky
Taneční WS
Míříme výš

Více informací a přihlášku najdeš na
www.mladezpaha.kaes.cz/podzimky

Kontakt

724 435 309, dita.frantikova@kaes.cz, Dita Frantíková (vedoucí mládeže) Kutná Hora

Poládá
Křesťanské společenství
mládeže o.s.
ve spolupráci s Křesťanským
společenstvím Praha a
Kutná Hora

Milé dospělé slečny a ženy,

**přijďte se podílet na novém
workshpu TANEC!**

Bude probíhat každý čtvrtek od 18:00-20:00 na Palmovce
ve sborové budově (v zrcadlové místnosti) Na Žertvách 23, Praha 8
Začínáme již 9. 10. 2014 Pro bližší info můžete kontaktovat
Míšu Padevětovou 728 216 901, mika.pade@seznam.cz

Prosíme o šicí stroj či výpůjčku šicího stroje
na 1/2 roku pro Kroužky na Palmovce.
petramacakova@krouzky napalmovce.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

5. 10.

15:00 Kulturní zařízení Domovina, Na Maninách 32a, Praha 7
(tram stanice Na Maninách dostupná z metra Vltavská, Palmovka a Holešovice).

Chvály: Hudební skupina pod vedení Honzy Knížka

Kázání: Lubomír Ondráček – Horlivost – povinnost nebo milost?

2. 11.

15:00 Kulturní zařízení Domovina, Na Maninách 32a, Praha 7

Chvály: Hudební skupina pod vedení Mirka Hoblíka

Kázání: Lubomír Ondráček a Josef Hejnic st. – Vyjděme

Slavnostní shromáždění ke vzniku regionu Hostivař.

20. 10.

SBOROVÁ MODLITEBNÍ

18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

22. 11.

SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.

Počet členů: 18/6/5

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14

Počet členů: 50/8/24

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.)

Mapka na kspraha.cz/jihovychod/

Počet členů: 31/2/20

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 81/26/25

Křty: František Josef Pouliček (15. 7.)

Výřazení z evidence: Věra Tremčínská

Výstup: Helena da Costa do Nových začátků, Luděk Turzik do Ta cesta

Narození: Michaela Jersáková (22. 7.)

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Modlitební: 13. 10. v 18:30 v Knihovně na Palmovce

Počet členů: 107/15/41

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business

Počet členů: 101/17/31

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově

Počet členů: 72/3/19

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 49/7/18

Úmrtí: Petr Hák

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: praha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,
Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
2. 11. 2014

